

Reactie WOWN op voorstel kleinere oppervlakte per duif bij 1 nacht mand (bijlage bij ag. 9a2)

Het onderzoek naar mandbezetting is uitgevoerd door de toenmalige Landbouwwuniversiteit Wageningen. Dit onderzoek bestond uit een 23-uursstudie, waarbij de duiven de helft van de tijd in het donker verbleven. Dit komt overeen met 1 nacht mand. De conclusie van de onderzoekers van de universiteit was dat doffers en duivinnen op een gelijksoortige manier reageren op verschillen in de oppervlakte per duif. Het welzijn van de duiven neemt af naarmate de oppervlakte per duif daalt. De kans op beschadigingen neemt toe, evenals het energieverbruik ten gevolge van activiteit. Bij een dalende oppervlakte wordt deze activiteit in toenemende mate bepaald door het gedrag van de buurduiven, zodat steeds minder tijd wordt besteed aan het verkennen van de omgeving of aan poetsgedrag. Ook zal er minder tijd voor rust zijn. Deze effecten worden met name duidelijk bij oppervlakteniveaus beneden 350 cm^2 , en dit geldt zowel bij doffers als bij duivinnen.

Deze bevindingen worden vanuit de praktijk bevestigd door de convoyeurs van Afdeling 3 in het artikel "Praktijkstage van het vervoer en lossing van onze postduiven" (volledige artikel [hier](#) te lezen):

In de Ruco-manden zaten 30 oude duiven. Het viel op dat de duiven en met name de doffers erg onrustig waren. De doffers waren veel aan het vechten, koeren en pikken. De convoyeurs gaven aan dat bij de vluchten waarbij 25 duiven in de Ruco-manden zitten, de duiven aanzienlijk rustiger zijn. Dit aantal komt sterk overeen met de oppervlakte per duif die geadviseerd wordt vanuit wetenschappelijk onderzoek. Het blijkt namelijk dat wanneer de duiven teveel op elkaar zitten deze extra activiteit hebben waardoor de warmteproductie in de manden exponentieel stijgt. Volgens Dr. Gorssen, die hiernaar in de jaren negentig uitvoerig fundamenteel onderzoek heeft gedaan, is een optimale mandbezetting 350 cm^2 per duif. Dit komt neer op 25 duiven per Ruco-mand [2,3]. De resultaten van Dr. Gorssen komen dus sterk overeen met de praktijkervaring.

In aanvulling op bovenstaande is er afgelopen zomer nog een studie met jonge duiven gedaan. 30 en 25 jonge duiven werden op vrijdagmiddag in een grote Ruco-mand geplaatst met waterbakken aan de manden. De duiven werden op vrijdag, zaterdag en zondag gevoerd in de mand. Op zondag werden de duiven om 15.00 uur gevoerd en om 17.00 uur werden de duiven terug in het hok geplaatst. Van de mand met 30 duiven liepen er 7 onmiddellijk naar de waterbak om te drinken en van de mand met 25 duiven niet 1. De periode van 2 uur tussen het voeren en terug in het hok plaatsen komt overeen met de minimale tijd die duiven op de losplaats krijgen om te drinken na aankomst. Dus bij vluchten met 1 nacht is de oppervlakte van 350 cm^2 per duif net zo belangrijk als bij meerdere nachten mand.

Conclusie, de huidige kennis en inzichten zijn voldoende om de minimum oppervlakte van 350 cm^2 te onderbouwen. Deze oppervlakte is van toepassing op alle vluchten.